

на линията Петра — Селиолу — Суфиларъ, между Одринъ и Лозенградъ. Голѣма турска сила се бѣ съсрѣдоточила тука и още изначало се разбра, че битката ще бѣде кръвопролитна и грозна. Нашитѣ войници се хвърляха като лѣвовѣ и съ голѣма увѣреностъ, че непрѣмено ще побѣдятъ въ боя. Мѣстото тука не е толкова урвесто, каквото бѣ онова на границата, ала и не бѣ съвсѣмъ равно. Малки равнини,

Какъ нашитѣ войници спѣха прѣзъ зимата на полето.

долини и могили се редятъ една съ друга. Тука можеше да се види голѣмо пространство, по което ставаха сраженията. Въ боя видѣхъ, че участвуваха шести, първи и тридесетъ седми полкове. Този пѣтъ нашата рота не бѣше отначалото въ първитѣ редове, а бѣ поставена за поддрѣжка. Ние заемахме една височка могила, та можехме да гледаме цѣлото бойно поле.